

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ἕνα Πνευματικὸ Ταξίδι
πρὸς τὸ **Τέλος** τοῦ **παλαιοῦ**
καὶ τὴν **Ἀρχή** τοῦ **Νέου**

■ Περίοδος Τριωδίου: † Κυριακή Μελλούσης Κρίσεως

Ἡ μεγάλη πλάνη:
**«Ἐγὼ πάτερ μου εἶμαι πολὺ καλὸς χριστιανός,
ταπεινός καὶ δίκαιος»***
«Ἄν πεθάνω, ποῦ θὰ πάω;...»

Πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια, ἢ πέντε, ἦλθε κάποιος Χριστιανός, μοῦ εἶπε τὸ ὄνομά του, καὶ ἦλθε σὲ μένα ἐπειδὴ εἶχε πεθάνει ὁ Πνευματικὸς του –γνωστός, ἀπὸ τὸ Λοιμωδῶν– καὶ ἀμέσως μετὰ μοῦ εἶπε:

«Ἐγὼ, πάτερ μου, γιὰ νὰ ξέρεις εἶμαι πολὺ καλὸς Χριστιανός, εἶμαι καὶ ταπεινός, εἶμαι καὶ δίκαιος», καὶ τὸν ἐρώτησα ἀπὸ ποῦ αὐτὸ τὸ συμπέρασμα.

Καὶ μοῦ ἀπαντᾷ: «Ἐχω πολύτεκνη οἰκογένεια, εἶμαι τμηματάρχης στὴ ἄλφα Δημόσια Ὑπηρεσία, πηγαίνω κάθε Κυριακὴ καὶ Γιορτὴ στὴν Ἐκκλησία, κάνω τὴν προσευχή μου πρωτὶ καὶ βράδυ, δίνω πολλές ἐλεημοσύνες, καὶ μάλιστα φτάνω μέχρι καὶ τὴν ἐντολὴ ποῦ δίνει ὁ Θεός, νὰ δίνουμε μέχρι καὶ τὸ δέκατο ἀπὸ τὸ μισθὸ μας, ἐπισκέπτομαι τοὺς ἀρρώστους στὰ νοσοκομεῖα, κατάκοιτους στὰ σπίτια, νηστεύω Τέταρτες καὶ Παρασκευές καὶ ὅλες τὶς Σαρακοστές, ἐξομολογοῦμαι τακτικά, κοινωνῶ ἐπίσης...».

Ἄλλα αὐτὰ μοῦ θύμισαν ἀμέσως τὸν Φαρισαῖο, διότι τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὸν Φαρισαῖο δὲν εἶπε, ὅπως ὁ Φαρισαῖος ὅλα τὰ ἔκανε: «**Διαβάζω τὴν Καινὴ Διαθήκη**», καὶ ὁ Φαρισαῖος ἤξερε τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα πολὺ καλά, «καὶ πολλὰ ἄλλα ὥραϊα βιβλία· ὅπου καὶ ἂν πάω, ὅπου καὶ ἂν σταθῶ, μιλάω γιὰ τὸν Ἀντίχριστο, γιὰ τὸ φοβερὸ ΕΚΑΜ, γιὰ τὸ ἐξακόσια ἐξήντα ἑξὶ· καὶ καυτηριάζω τὸ κακό· κάνω αὐστηρὲς παρατηρήσεις στὸ ὄνομα τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, σὲ ὅλους, στὴν γυναῖκα μου, στὰ παιδιά μου, στοὺς συγγενεῖς μου, στοὺς ὑφισταμένους μου, στοὺς γειτόνους μου, στοὺς ἐργάτες μου, στοὺς συγκάτοικους μου, σ' αὐτοὺς ποῦ εἶναι στὸ δρόμο, παντοῦ, σὲ ὅλους, σὲ

όλους, ...». **Δ**ὲν τὸν ἄφησα νὰ συνεχίσει βέβαια, διότι εἶχα καταλάβει ἄρκετά, καὶ ἐκείνη τὴν στιγμή, μὲ φώτισε ὁ Θεός, ἂν καὶ εἶμαι ἁμαρτωλός, ὄντως ἁμαρτωλός εἶμαι, ἁμαρτωλός καὶ ἄθλιος καὶ τοῦ εἶπα τὰ ἐξῆς:

«**Ἄ**ν θέλεις νὰ μάθεις ἐσὺ ὁ ἴδιος, πόσο καλὸς ἄνθρωπος εἶσαι, καὶ τὶ εἶδους χριστιανὸς εἶσαι, καὶ ἂν αὐτὸ ποῦ νομίζεις ὅτι εἶσαι, ἀρέσει στὸν Θεό, θὰ πᾶς ἀμέσως τώρα μόλις φύγεις ἀπὸ δῶ, στὴν γυναῖκα σου, καὶ στὰ παιδιὰ σου, καὶ αὔριο μεθαύριο στοὺς συγκατοίκους τῆς πολυκατοικίας, στοὺς συγγενεῖς, στοὺς συναδέλφους καὶ λοιπά, καὶ θὰ τοὺς ἐρωτήσεις νὰ σοῦ ποῦν μὲ ἀπόλυτη εὐλικρίνεια, τὶ γνώμη ἔχουν γιὰ σένα. **Κ**αὶ μάλιστα τὶ μουρμουρίζουν πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη σου, καὶ τὶ γνώμη ἔχουν γιὰ τὸν Χριστιανισμὸ ποῦ ἐσὺ ἀντιπροσωπεύεις. **Α**ὐτὸς εἶναι ὁ κανόνας ποῦ σοῦ βάζω. **Κ**αὶ θὰ ἔρθεις ὕστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες νὰ μοῦ ἀπαντήσης. **Μ**έχρι τότε δὲν ἔχει Θεία Κοινωνία. **Κ**αὶ μόνον τὴν ἀλήθεια, καὶ ὅσοι διστάζουν, νὰ σοῦ τὴν γράψουν ἀνώνυμα, νὰ τὴν τυπώσουν στὴν γραφομηχανή, καὶ στὰ *κομπιούτερ* ποῦ ὑπῆρχαν τότε, καὶ νὰ σοῦ τὰ παραδώσουν μέσα σὲ κλειστὰ φάκελλα γιὰ νὰ ξέρεις. **Κ**αὶ ὅταν βέβαια θὰ ἀκούσεις καὶ θὰ διαβάσεις τὶς γνώμες τῶν συνανθρώπων σου, νὰ πᾶς στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ σταθεῖς μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ Τὸν ἐρωτήσεις: “ὕστερα ἀπὸ ὅσα μοῦ εἶπαν, καὶ ἀπὸ ὅσα διάβασα, ἂν πεθάνω σήμερα Χριστέ μου, κληρονομῶ τὴν Βασιλεία Σου”;».

Βέβαια, ἔφυγε θιγμένος, θυμωμένος, στεναχωρημένος καὶ προβληματισμένος. **Γ**ύρισε ὅμως ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἑβδομάδες. **Ἔ**πεσε στὰ γόνατα καὶ ὠμολόγησε φωνάζοντας:

«**Π**άτερ μου, εἶμαι ἁμαρτωλός, εἶμαι ἐγωϊστής, μοῦ εἶπαν, ὅτι εἶμαι σκληρόκαρδος, θυμώδης, καβγατζῆς, γκρινιάρης, ἄδικος, κουτσομπόλης, ὑπερήφανος, καινόδοξος, λαίμαργος, φιλάργυρος, ἄπιστος, ἄθεος, καὶ ὅλοι μηδενὸς ἐξαιρουμένου μοῦ εἶπαν, ὅτι εἶμαι ὑποκριτής, ὑποκριτής. **Κ**αὶ ἂν πεθάνω σήμερα, δὲν ἔχω κανένα ἴχνος μετανοίας, διότι ἔρχεται ἡ ἑβδομάδα τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀπόκρεω, καὶ ξέρω, ὅτι ἐκείνη τὴν Κυριακὴ διαβάζεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κρίσεως. **Ἄ**ν πεθάνω, ποῦ θὰ πάω;»...

□

(*) Βλ. <https://proskynitis.blogspot.com/> • Τοῦ π. Στεφάνου Ἀναγνωστοπούλου.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.

